

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Christian Woldenberg Johannes Fridericus Hupelius

Exercitatio Academica Exhibens Ideam Seu Delineationem Iuris Publici In Imperio Nostro Rom. German.

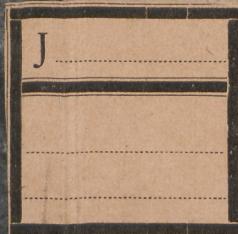
Rostochii: Kilius, 1664

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn735214409>

Druck Freier Zugang

Idee oder Aufzeichnung des
öffentlichen Rechts im Hld-

Brau. Woldenberg, Christian
Prop. Hünkelius, Soh. Friedr.
R. M. iür. 1664

1a

319

I. N. D. N. J. C.
EXERCITATIO ACADEMICA
Exhibens
**IDEAM SEV DELI-
NEATIONEM JURIS PUBLI-
CI IN IMPERIO NOSTRO
ROM. GERMAN.**

Quam
Consensu Nobilissimi & Amplissimi JCtorum
Ordinis in ALMA AD VARNUM
PRÆSIDE
*VIRO Nobilissimo, Amplissimo, Consultissimo
& Excellentissimo*
**DN. CHRISTIANO WOL-
DENBERGIO, Phil. J.U.D. Decretal.PP.**

Ducalis Consistorii Assessore, Patrono atq; Fau-
tore suo singulariter suspiciendo

In Auditorio Majori ad diem 23. April.

Publicè ventilandam proponit
JOHANNES FRIDERICUS HUPELIUS.

VINARIENSIS
AUTOR ET RESPONDENS.

ROSTOCHII,

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typogr. Anno 1664.

IN DNI E
EXERCITATIO ACADEMICA
IDEAM SE A DEI
INFLATIONEM IURIS PUBLI
CI IN IMPERIO NOSTRO
ROM. GERMAN.

Gelegentl. Novembris Anno 1700
Orientalis AVIA TAD
FRAUD
NIGROMYTHUS
DN. CHRISTIANO WOLF.
DENBERRIO. PETRID. DECETTB.
Dicitur Conyf. Historie, Patologie, Phys.
Iohannes Christianus HUFELUS
Antwerpensis
Antwerpensis
Rostochii
Inventio et Typographia Ioh. Christiani Hufelii
1700

Ristippo quum ali-
quando ut refert Laerti-
us in vit. Phil. lib. I. c. 8. à
Dionysio Siculorum Re-
ge tres parili formæ ele-
gantiâ contendentes
virgines offerrentur, o-
ptione datâ, quam sibi
vellet eligendi: Ipse omnes apprehendens, ne
Paridi quidem, inquit, tutum fuisse novimus, u-
nam ceteris prætulisse. Idem ferè mihi de ma-
teriâ aliquâ Juris Publici exarandâ, & publico
Eruditorum examini Disputationis vice subjici-
endâ cogitanti obtigit: Quippe dum anxiam
& ancipitem de hujus aut illius eligendæ præ-
stantiâ litem decernere, infirmitatis meæ con-
scientia deterritus impetum cepi, actres simul
eiusmodi unâ, quamvis in diversis frontibus,
Majestate conspicuas Veneres, sub tribus ta-
men peculiaribus Sectionibus, ceu gynæcéis,
collocatas in Literatorum conspectum ausus
sum producere. Atque utinam per temporis
A angu-

angustiam honorariō cum agnatis & connatis
ipsarum dotibus contendere licuisset certami-
ne, ut quantum in easdem Prodigia penē Na-
tura contulit artificium; tantam ego item ad
condignam absolvendi ornatūs expolitio-
nem adhibuisse operam: tunc forsitan,
(quod in cæteris mihi consuevit esse adjumen-
to, id quidem heic omnino deficit) quo per in-
genii tenuitatem penetrare non valuisse, sub-
sidio mihi diligentia comparato felicius evasis-
sem. Quicquid vero sit, jacta nunc est alea.
Veniam fortè si mereor, & illud quoque in ma-
teria potius gravi, quam humili juvabit.

Quod felix & faustum Sacra Trias esse jubeat.

I,

Jus Publicum dictum qd. Populicum non uno modo accipi con-
suevit. Quandoque enim propriè sumitur; quandoque im-
propriè. Impropriè, quando Juris Publici esse dicitur illud, quod
quidem singulorum utilitatem spectat, sed tamen à Jure Publi-
co ita regitur & dirigitur, ut in Privatorum hominum potestate,
non sit. *Linn. Tom. I. J. P. lib. I. cap. I. n. 5.* Quemadmodum Testa-
menti fact. Juris Publ. dicitur, *I. 3. D. qui testam. fac. poss.* ideoque
non potest ab homine privato concedi, sed tantum a lege, *Nov. 22.*
cap. 2. vel à principe ff. qui testam. fac. poss. I. si mutus 7. & C. de inoffic.
Testam. I. si quando 35. Hoc quoque modo Tutelam & Curam placu-
it Publicum munus esse *princ. Inst. de Excaſ. Tut.* Propriè, vel aliquid
latius, quod ipsum cuiusque Reipub. statum s. formam, *qua nimis.*
stet,

stet, nec sine eō talis consistere possit Limn. l. i. cap. 10. Donell. 2. Comm.
c. s. respicit. Vel strictius. Quod statum Rei Romanæ §. ult Inst. de
J. & J. aut regimen Romano-Germanici Imperii Barudlach Epit Ju-
rispr. Publ. univers. l. i. c. i. n. 3. Sinolt. cognom. Schuſ in Colleg. Publ.
de statu Rei Rom. Disp. l. th. 4. comprehendit.

2. Hoc considerare possumus I. Ratione sui ipsius & Respectu
originis, quatenus est vel Antiquum Romanorum Veteris, vel Hodiernum
Imperi nostri Romano-Germanici. Illud ad nostrum quæ spectant
statum decidendas controversias obtorto sc. collo rapere cum nihil
aliud sit, quam Humano Capiti Cervicem pilior equinam jungere si-
lit, intactum relinquimus, delineatur saltim, quod ipsum statum
Imperi nostri immediate & principaliter spectat, quem exploratum
habere omnium interest, per L. 17. D. de stat. hom. Georg. Schulz in Sy-
nops. J. t. de J. & J. § fin. lit. A. Vide interea sis ff. lib. i. 49. & 50. Cod.
lib. i. & trib. posteriorib. Novell. & Leg. Reg. de qua vide Carpz. Limn. lib.
I. c. 4.

3. Id quod igitur hauriri debet tum ex Scriptis Imperii nostri
Fundamentalibus L. L. videl. ex Recessibus Imperii, in quibus colligen-
dis insignem operam praestit Melch. Goldast. ab Heiminsfeld. qui tamen
legis an vigorem obtineant dubitatur, Schulz d. i. th. 10, lit d Dan. Otto.
Jur. Publ. Cap. 11. p. m. 462. Cujac. 17. Observ. 31. Arnold Engelbrecht
de Jurisd. Imp. &c. Capitulationib. Imperatoriis. Vid. Limn. lib. 1.
cap. 12. Aurea Bulla Caroli IV. Vid. Buxtorff usque ad 18. cap. Dom.
Arum. Limn. cap. 11 &c. Decisionibus Cameralium Limn. Tom. 3. l.
9. c. 2. n. 4. & 5. Constitutionib. Caroli V. Criminalibus. Con-
stitutione de Pace Publica Maximil. I. Anno 1495. Wormatia & Anno
1500. Augustæ. Carol. V. Anno 1521. Worm. Anno 1522. Norimberg. Anno
1548. & 1551. Augustæ. Ferdinand. Anno 1555. Vid. Limn. Tom. 1. lib. 1.
Cap. 12. De Pac. Religios. & Prof. Augustæ. 1557. Ratisbonæ. Et Anno 1559.
Augustæ Maximil. II. Anno 1566. Augustæ, Anno 1570. Spiræ & postremo
76. Ratisbonæ. Pacificatione Religiosa de Anno 1555 & Anno 1566 Vid.
Schultz d. l. Instrumento Pacis Osnabrugis 1648 $\frac{2}{4}$. Octobr. confe-
cto, & postmodum Recessui Imperii novissimo Ratisbonæ. 1654.
habito à verbo ad verbum inserto, ut pro universali Imperii Lege
allegari possit &c. nec non graviorib. Ejusd. Scriptoribus, quorū Ca-
talogum hīc recentere nec angustia chartæ, nec brevitas temporis
permittit. Vide tamen Compendium Juri Camerali novissimi Instru-
mento

ento Pacis & novissimo Recessui conformatum, cum Lege Imperii novâ à Joh Theodoro Sprengero, & post ab Henrico Hahnio 3 Octo 1655. editum. ac Dn. Conringi commentarium historicum de origine Juris Germanici Tum ex Moribus seu Consuetudine & Observantia, des Reiches lôblich. Herkommen / quæ in J. P. quoque primum locum obtinet.

4. II Considerare possumus Ratione Objecti. Quod est Imperium nostrum Romano - Teutonicum, ejusque status & Regimen Braudl. Epit. J. P. l. i. c. i. n. 22. & definitur ab Eodem ib. ultima & suprema Monarchia à Romanis incepta & virtute Caroli M. ad Germanos translata, inque hodiernum diem continuata Dan. Otto Ccp. s. p. m. 92. definit, quod à Græcis ad Francos & hinc ad Familiam Othonum & gentem Saxoniam (Austriac. continuâ serie) est translatum.

5. Consideratur autem vel in Genere, ut Corpus, vel in Specie ut Membra. Utrumque eò dilucidius, ut spero enitebit, quod si tribus peculiarib. Sectionib. primum de Origine & Constitutione Ejusd. deinde de Acquisitione &c. tum de ipsa Administratione acturi simus.

S E C T. I.

C A P. I.

D E

Origine & Constitutione Imperii nostri Romano-Germanici.

1. In Constitutione igitur Corporis universi delineanda eò felicius & velocius progrediemur, ubi ad Membra ejusd. discernenda antequam accingamur, in Generalem Totius primum Corporis Constitutionem h. e. in Causam 1. Efficientem. 2. Materialem. 3. Formam & 4. Finem inquiramus.

2. Causam itaque Efficientem quod attinet, ea est vel Principalis, ut DEUS OPT. MAX. ut qui transfert regna de gente in gentem. Prov. 8. Dan. 2. Esa. 48. Sap. 6. Rom 13. l. 1. C. de ret. 3. enucl. Nov. 26. c. 4. in fin. vel Minus Principalis, ut Romani & post eos Germani. Vid Limn. lib. 1. Cap. 4. & 5. 3. Mate-

3. Materia est Territorium Imperii s. orbis Romanus, Cujus Quantitas major est hodierno Imperio. Schütz, *diff. i. th. 16. & 17.* Initio quid. angustior fuit. Schütz, *ibid. lit. d. Limn. lib. i. Cap. 9. n. 6. 7. & seqq.* Quomodo paulatim Imp. Rom. exireverit vid. Lampad. de Rep. Rom. Germ. part. 2. p. 45. & seqq.

4. Forma multoties pro diversitate temporum faciem mutavit. Initio enim status ipsius Regius fuit, cum omnia 7. Regum arbitrio administrata sunt. *i. 2. §. quod ad Magistratus 14. ff. d. orig. Jur. Flor. lib. i. cap. 8. Carol. Sigon. de Antiquit. & Jur. Civ. Rom. c. 20.* Verum Regibus ob Lucretiæ pudiciriam à Sexto Tarquinio violatam exactis, Vid. Tract. Posthum. Besold à Capit. 1 usque ad 5. substituta est Aristocracia, d. l. 2. Post in Oligarchiam degeneravit. Quam Democratio, cum Plebiscita vim legi obtainere incepérunt §. 4. *Inst. de J. N. G. C. & Salust. in Conjurat. Catil.* subsequuta est. Et hæc desit, dum Jul. Cæsar sublato Pompejo perpetuam dictaturam & supremam sibi Monarchiam assumit, quamvis enim ipse 23. vulnerib. interfectus esset, in Octavii Augusti Persona *Lata Regia* rediit. Præsentem autem nostri Imperii statum quod concernit, illum mixtum esse arbitramur ex Monarchia nimis. & Aristocracia, ita tamen, ut Monarchiæ primæ debeantur.

5. Finis est gloria DEI & Imperii Salus atque Emolumentum, quod querere & tueri Cæsarem oportet, *l. 3 pr. ff. de offic. Praefect. vig.* Utrumque ipse Imp. testatum it in R. A. zu A. de Anno 1559. *in fin. princ.* Uns mit der Würde der Administration und Verwaltung des Heil. Reichs auch anhangender Dignität im Nahmen des Allmächtigen beladen / &c. Ibi. Der wir solch Kaiserlich Amb und Regierung ihme zu Eobe uud Ehre / auch gemeiner Christenheit / bevorab dem Heil. Reiche Deutscher Nation / dem gemeinen Vaterlande zu Auffnehmen / Nutz und Welfahrt tragen / führen / und verrichten mögen.

CAP. II. DE MEMBRIS.

1. Dividitur totum hoc Corpus Imperii Christianum, uti
A 3 appella-

appellatur in R. A. zu Cölln de Anno 1512. in Caput & Membra.
Caput est Imperator. Membra sunt status.

2. Ille definiente Limnæo lib. 2. Cap. 2. n. 1. Est persona
habilis ad Capessendam Imperii Regimenta ex illustri Familia Germa-
nica orta, ab Electorib. secundum LL. Imperii fundamentales electa,
ut Reipub. Romano-Germanicæ tanquam Caput & Administrator
legitimè præsit. Quæ tamen definitio non arridet Schütz. disp. 2. th.
3. lit. b. verum definitio Ipso. Imperator est supremus Princeps, qui
secundum Carolinam Constitutionem legitime electus Summa Rei
Romanæ præst. Aristoteli dicitur πρωταρχος, item, αρισ-
τευτηρ, i. e. nullis Legum repagulis astrictus: lib. 3. Polit. c. 14.
ubi Arist. s. regni species enumerat, quas Ampliss. Dominus Praeses
in famosâ de Potestate Regiâ Dissertatione contra Regicidas & Antartas
et si hîchabitâ 4. explicavit 3. Polit. c. 6. absolute vocatur Βασιλεὺς.
Addit Cl. Salmas. in Def. Reg. Angl. ap 294. usque 409. Unde voca-
tur Das Oberhaupt / R. A. de Anno 1566. §. Und nachdem dann
auch &c. circa fin. Wie dann ale Römischer Kaiser und Oberhaupt
im Heil. Römisch Reich &c. Vid. Limn. lib. 1 Cap. 7. n. 50. 51. 52. 53 &c.
Ubi elegans comparationis corporis hujus Mystici descriptio extat
ex Greviar. horol. princ. libr. 1. c. 36. p. 134. & seqq.

3. Membra, quæ non uno significatu enunciantur. Sumun-
tut enim vel

4. Materialiter, & denotant Regna, Provincias, Electora-
tus, Archiepiscopatus, Episcopatus, Archiducatus, Comitatus,
Baronatus &c. & Civitates Imperial. liberas, è quibus Imp. coniatur
& in quibus fundatur. vel

5. Formaliter, indeque insigniuntur nominib. Regis, Elec-
toris, Archiepiscopi &c. Aut accipiuntur.

6. Generaliter, ac dividuntur Ratione Subjecti in Nobiliora
vel Exemptioria, ut sunt Hispania, Gallia &c. Vid. Limn. lib. 1. cap. 9.
vel Imp. recognoscensia aut reverenter, ut Helvetii, Vid. Limn. l. c. n.
35. Belgæ ap. eund. n. 17. usque n. 20. & Burgundi. R. A. de Anno 1548.
§. Nachdem von unserer &c.

7. Aut Specialiter, atque Imperatorem agnoscunt planè &
submissè. Hor. rursus Alia sunt Immediata, quæ immediatè Imper-
atori parent. Alia Mediata, quæ immediatis immidiato Subjecti-
onis nexus devinciuntur, manente tamen in eos Imp. & Imperii tan-
quam

quam superioris autoritate. Alia Mixta, quæ per se quid. & respectu Personæ status Imperii sunt, sed respectu Bonorū quorund. aliis superiorib. subsunt. *Limn.* l. i. c. 7. n. 64. *Schutz* volum, 2 *Diss.* l. tb. 3. *Beck.* *Synops.* J. P. lib. 3. cap. 1. *Braudlach.* l. i. c. 3. n. 8.

8. Aut *specialissime*, & dicuntur status & Proceres Imperii, qui Imperatori tanquam membra pia suo Capiti uniuntur. Eingelebte Elteder Kaiserlicher Majestät R. A. Anno 1641, item Glieder des Reichs. Anno 1530. *Vid.* *Lampad.* de Rep. Rom. *Germ.* part. 3. cap. 2. p. 70. *Schutz* d. 2. tb. 2 lit. d. &c. ac definiuntur, quod sint Cives imperii immediati Cæsaris ac Procerum Imperii consensu in. *Album* s. Matriculam Imperii recepti, participes sunt Sessionis & suffragiorū in Comitiis *Limn.* lib. i. c. 7. n. 65 qui Matricula solum Inscriptionem ad essestiale status Imp. notam sufficere putat. *Geil.* lib. i. obser. 21. n. 2. *Paurmeist.* lib. i. c. 6. *Reinking.* lib. i. cl. 4. c. 1. n. 2. *Braudlach.* l. i. c. 3. n. 6. *Becker.* *Synops.* J. P. lib. 3. c. 2. p. m. 151. *Germ.* Die Stimmen und Stände in des Reichs Versammlungen haben.

9. Hi dispescuntur vel in Genere per tres Classes, quarum una est Electorum, altera Principum Ecclesiasticorum & Secularium. Tertia Civitatum Liberarum Imperialium. *Paurmeist.* lib. 2. de Jursd. Imp. Rom. c. 6. n. 14. & 17. *Schönb.* l. s. *Pol.* &c.

10. Veli in specie respectu Matriculae de Anno 1521. Wormat. elaborata. (de quæ & quænam pro vera Sac. R. Imperii Matricula Oder des Heil. Römischen Reichs Anschlag putanda: *Vid.* R. A. Aug. *Vind.* de Anno 1528. §. Wann auch 64. ubi etiam allegatur Matricula de Anno 1567. quam Beckerus sua Synopsi attexuit. Et hoc spectant, quæ leguntur in R. A. de Anno 1654. §. weil aber: 184. & §. damit aber 195. ubi Moderatio Matricula ad præsentia Comitia dilata est) 1. Ratione Territorii dividuntur in *Certos distractus* & *Circulos*, quorum primum Sex tantum Constituti fuere, August. *Vind.* Anno 1500. deinde 10. Anno 1522. Noribergæ. *Schönb.* lib. 3. *Pol.* cap. 4. Sunt autem 1. Francicus. 2. Bavanicus. 3. Austria-
cus. 4. Suevicus. 5. Superior Rhenanus. 6. Electorius Rhenanus. 7. Westphalicus. 8. Superior Saxonicus. 9. Saxonicus Inferior. 10. Burgundicus. Notandum tamen, quod hi 10. Circuli in præsen-
tatione Assessorū Cameralium sæpe ad 6. reducantur *Ord.* *Cam.* part. 3. c. 2. §. Dic 6. Kreise/ indeque prodiversitate negotiorum modo 6.
modo

modò id. statuuntur, R. J. de Anno 1566. §. und sollen unsere Vid.
Schutz d. u. th. 14. lit. B. Joach. Cluten. Syll. Rer. quotid. th. 28.
lit. b. c.

11. 2. Speciata dignitate distingutuntur secundum Certas
Classes, In 1. Continentur Electores p. t. octo, Ecclesiastici tres &
Seculares quinque In 2. ArchiEpiscopi iv. In 3. Episcopi, quorum
nonnulli 27. numerant. In 4. Principes Seculares, quorum octodecim
familias illustres numerant. In 5. locantur Prælati & Abbates. In
6. Comites & Barones. In 7. Civitates Imperiales, quæ distinguntur
secundum Sessionem, quam habent in Comitiis, eamque vel in
Suevico, vel in Rhenano latere. Schonb. lib. 5. pol. c. 4. Dan. Otto c. 18.
p. m. 645. Vid. Limn. Tom. 5. Addit. lib. 1. cap. 7. n. 49.

12. Est & alia præter istos Divisio in Quaterniones, quæ quidem
nulla famigerabilior, nullà tamen ead. incertior, Limn. lib. 1. c. 7. n.
35. & Tom. 2. Addit ad n. 44. Cluten. Syll. Rer. Quot. th. 28. lit. a. infin.
(Schutz. d. 8. th. 1. lit. b. Cui & vulgatam Eam Distributionem in
Deputatos adjungit ibid. lit. c.) Quapropter lubentes Eam præter-
vehimur, (Vid. tamen sis Goldast. Tom. unic. Constit. Imp. p. 4.) &
quamvis multa de statuum horum officio, dignitate, divisione itidem
non minus intuitu Religionis in Catholicos s. Papistas & Protestantes
(sub quibus & limitato respectu Calvinianos contentos velimus) s. Lu-
theranos, Limn. lib. 1. Cap. 7. n. 56. 57. seqq. Adde Instrum. Pac. Cæsar.
Suevic. Art. 7. §. 1. ubi Ead. Reformatis ratione Religionis concessa, quæ
Catholicis & A. C. addicatis, & sic limitatus respectus sublatus est; quam-
respectu Formæ vel Monarchicæ Principatum cum Ecclesiastico-
rum, tum Seculariū, vel Aristocraticæ, Democraticæ aut ex utraq; mixtae
in Civitatibus liberis, Provincialibus s. Hanseaticis & aliis in medi-
um proferre possimus, Cum tamen iniquitate temporis excludamus
Adumbrata sic priori de Origine & Constitutione Imperii nostri Sectione
ad alterum Dissertatiuncula nostræ Membrum, quod Acquisitionis
nomine supra nobis significatum fuit, gradum proferimus, summis,
quod ajunnt, labris delibaturi, quænam potissimum circa Eam, ipsamq;
in sequentia perpendenda veniant.

SECT.

S E C T. II.

C A P. I.

D E

Imperii &c. Acquisitione

1. Intelligimus autem per Eand. præcipuos ad Imperium, Regna, Ducatus, Principatus &c. atque alia Territoria vacantia & nondum occupata perveniendi modos.

2. Quorum Alii legitimi, Alii illegitimi notantur.

3. Legitimos iterum distinguunt Doctores in Ordinarios & Extraordinarios.

4. Ad Ordinarios præcipue referunt Electionem & successio-
nem, quorum etiam mentionem facit Aristot. 3. Pol. 14.

5. Electio in Genere Considerata est Iolennis actus, s. modus,
quo persona idonea pro forma cujusque Reipub. ad summam di-
gnitatem promovetur.

6. Ad statum verò Imperii nostri accommodata in triplici pon-
tur differentiæ; quippe dum est aut Ipsius Imperatoris & Regis Ro-
manorum, aut Electorum Principum & Prælatorum Ecclesiastico-
rum, aut Consulum & Senatorum in Civitatibus cum Imperialibus,
cum Municipalibus.

7. Ipsius Imperatoris Electio est Actus Legitimus, quô Perlo-
næ idoneæ summa Rei Romanæ juxta formam Aureæ B. per Electro-
rale Collegium, vel ejus partem Majorem nomine totius Imperii
sub certis actionibus committitur, juramento ultrò citroque præ-
stito. Schütz, disp. 2. th. 5. Dan. Ott. cap. 10. p. m. 273. Vid. Limn. lib.

2. cap. 3.

8. Hæc rursus est vel Ordinaria, vel Extraordinaria.

9. Ordinaria dicitur, quando Imperium vacat vel 1. per
mortem c. 1. §. cum autem c. 4. §. Cæterum quoties A. B. vel 2. per
Resignationem, quamvis vel voluntariam, quæ est libera Cæsar's volun-
tate ritè facta Imperatoriae potestatis abdicatio. Lampad. part. 3.
de Repub. Rom. Germ. cap 2. §. 10. Qualis facta in Carolo V. Imp. Glo-
riosissimo vel necessariam, ut Depositionem, quæ Imperiali Diade-
mate

mate Imperator privatur. D. Ott. cap. 10. p. m. 300. qui vacandi tamen modus in disquisitionis aleam vocatur ap. Schütz. d. 3. th. 30. Egregie in hanc sententiam disserentem vid. Arnij. in Tract. de Potest. Princip. semper inviolab. Quot modis Imp. esse definit vid. Limn. lib. 2. cap. 11. per tot.

10. Extraordinaria vocatur, quando non vacat, sed utilitatis publicae causâ vitam & spiritum ducente Imperatore ab Electorib. Imperii Rex eligitur Romanorum, ut sit perpetuus Imperii viciarius, & absente Imperatore atque impedito Imperium regat ac moderetur, mortuoque eo ipso, velatio vacantiæ casu sine ulteriore electione in nomen, dignitatem, autoritatemque Imperatoris succedat. Vid. Limn. lib. 2. cap. 15. n. 8. Schütz. Disp. 5. th. 2. Dan. Ott. Cap. 15. per tot. Reinking. de R. S. & E. lib. 1. Cl. 3 c. 14. n. 7. 8. Schönborn. lib. 5. Pol. cap. 19. De Loco & modo Electionis Cæsareae Electorumq; Juramento docet Aur. B. Tit. 2. Sleid. lib. 8. de stat. Relig p 131. f. b.

11. Post Electionem itaque ritè factam Capitulatio, ut vocant, Cæsari proponitur, quam observare tenetur. Schön. lib. 5. Cap. 8. p. m. 373. Estque illa definitio Limn. nihil aliud, quam Lex Germanorum Regia, aut Lex Imperii, quâ populi Germanici summum Imperium, s. quâ Regimenta populi Arcad. Itaq. l. un. in pr. ff. d. Off. Præf. Præt. in Imperatorem designatum certis transferuntur conditionibus. Vid. Schütz. d. 4. th. 1. & seqq. Has omnes Capitulationes ad presentem & Augustissimum Imp. Leopoldum (cui perpetuo felicia contra infensissimum Christiani orbis hostem Turcam arma precamur) in ult parte J. P. recenset & enumerat Limn.

12. Hinc Quæstio verè Sabbathina inter Doctores plausibilis, ab utroque latere rationibus controverti afolet: An videlicet Eadem Majestati Imperatoris quicquam deroger? Nosmet Exercitiis gratiâ videbimus, quid pro Negativa in confictu in medium proferre valituri simus.

13. Hanc legitimè expeditam sequitur Coronatio, vulgo Die Krönung/ ac describitur Congeries Actuum solennium, ut Autoritas Electo cumuletur & persona ejus omnib. nota & sacra fiat. Schütz. d. 2. th. 19. lit. A. Dan. Ott. c. 10. p. m. 277.

24. Absolvitur vero potissimum I. Undione. Limn. lib. 2. c. 4.

n. 22. II. Insignium traditione, quorum quinque recensentur. 1. Corona

rона Clausa, quae vocatur Imperialis. 2. Gladius. 3. Sceptrum.
4. Pomum Aureum, cui Crux superimposita. 5. Amictus, qui Noriberg. sanctissime servatur. 111. Juramenti præstatione duplice ante & post Coronationem. Vid. Linn. d. l. n. 33. & 34.

15. Hic juxta brevibus attingamus oportet, quomodo tempore Interregni capite orbatum Imperium, quoisque in locum Cæsaris mortui vel depositarius eligatur, administretur.

15. Illud autem Vicarius Imperii, ut pote Provisorib. Verwesern und Verpfleger des Reichs, & ap. Goldast. Tom. I. Fürmunder/competere statuimus, quivacans imperium Imperatoris vicem sustineat universali-ter pro divisio administrant. Dan. Ott. c. 16 per tot. Schütz. disp. 5. th. 8.

16. Ubi notanda Divisio Vicariorum, quod Alii sint perpetui, ut Rex Romanorum, si quis existat; Alii Temporales, quales sunt duo Palatini nempe Rhenensis & Saxonius, quibus hoc jus competit Jure Veteris Palatii. Besold. Thes. Præt. voc. Vicarius. Totumque Imperium Teut. sub Vicariatu Sereniss. Saxonis ac Palatini constitut Buxtorff. Concl. 58. Palatinus, ubijus Franconicum vel aliquando viguit vel adhuc viget. Sereniss. verò Saxo in iis locis, ubi Jus Saxonicum vel olim viguit, vel adhuc viget. Vid. Linn. lib. 3. c. 12. Freher, ad Petr. de Andlo. lib. 2. c. 10.

18. Altera Electionis species est Eligendorum Principum Ecclesiasticorum, ut ArchiEpiscoporum, Episcoporum &c. Est Communi Capitularium omnium s. plurium suffragio vacante Ecclesiâ Cathedrali vel Collegiatâ, aut cum Electorali dignitate conjungendâ certo ritu & modo idoneæ personæ cooptatio. Lampad. de R. R. G. p. m. 138. II. 6. Extra de Elect. & in sexto Lancell. I. Inst. I. 7. & 9. Joachim Steph. J. Jur. Can. d. t. Matth. Steph. 3. de Jurid. p. 1. c. 9.

19. Quo pertinet etiam Postulatio, quæ definitur, quod sit eius qui eligi non potuit aquid Superiore Concors Capituli petitio. Lampad. d. I. ex prædicâ Autorib. p. 193. Adde it. Extra de Postulat. Prælator. Extrar. un. de postul. prælat. ubi postulandus in Episcopum 27. annos complevisse vel ingressus esse debet. c. 4. de Elect. in sext. vid. Disp. Nobiliss. Præf. in Disp. de Aestate Canon. 0. 18. Titul. Episcoporum vide c. 1. de pœnâ in Clementin. & Lancell. lib. I. J. t. 8.

20. Tertia Electionis Species est Magistratus in Civitatibus, qui secundum Arist. 4. Pol. 15. est Praefectus Societatis Civilis, cui data est de quibusd. deliberandi, judicandi & maxime imperandi potestas,

η δέχηται πλισάτης τολμανίας, ἀδιπόθεστη βελένους
Θαὶ τοι πάντα καὶ κείνα τοποθέτης οὐ μάλιστα.

21. Horum Magistratum cum sint varii pro Cujusque Civitatis Conditione & statu, ac pro forma Civitatis & cujusque loci observantia & consuetudine elegantur, non est, quod multis prolixæ Ejutd. Explicationi immoremur, verum absque ulteriori ambage ad alterum Legitimum Acquirendi Modum Successionem videlicet properamus.

C A P. II. DE SUCCESSIONE.

1. Successio equidem non tam modus est Acquirendi Principatum, quam transferendi.

2. Ejusq; Modi iterum vel Ordinarii sunt, vel Extraordinarii.

3. Ordinarii Modis succeditur vel ab Intestato, vel ex Testamento, Imp. Just. in §. fin. Inst. per quas pers. nob. acquir. l. 130. de V. S. l. 13. de Hered. petit. Aut pacto, quod dicitur Confraternitas Erbverbrüderung. Vid Schönb. lib. 5. c. 13.

4. Testamentaria successio in Principatibus tum demum locum habet, cū nullæ sunt leges, quæ hoc ipsum fieri prohibent. Dan. Ott. cap. 17. p. m. 572.

5. Successio ab intestato est Imperii veteris Continuatio, quo sc. Jure sanguinis honor Imperii defertur. Qui modus in præsenti obtinet in Regno Daniæ, quod ex Elecțio factum est hereditarium, & sic perpetuo ex Regia stirpe propagandum.

6. Hujus autem ratio ad Successionem vocat primum Liberos. arg. l. 12. de suis & legit. l. 7. §. fin. si Tab. test. null. extab. l. nam & si us in pr. ff. de inoff. test. Dan. Ott. cap. 17. p. m. 575.

7. Præ quibus tamen omnibus ob rationabilem Causam Fratrum natu maximo clavum extradere videtur, (nisi manifestum impedimentum, quale v. gr. est tenuis rationis usus interveniat, vid. Limn. lib. 3. cap. 7. n. 32. aut aliud contraria consuetudine & Observantiæ introductum siet, quemadmodum ex universalifere Germaniæ Consuetudine liquet Vid. Reinking. lib. 1. Cl. 4. c. 8. n. 85) adeo ut Filius

ut Filius quoque ipsius Demortui Superstiti Patruo præferatur. Ott.
cap. 17. p. m. 582. Vid. Lampad. Part. 2. Cap. 4. p. m. 113. & seqq. De
quo etiam in Electorali successione expreſſe cavet Imperialis Auto-
ritas in tit. 7. A. B. ut Electoratus post mortem Electoris, cum o-
mnibus Septemviralibus Jurib. Jure Primogeniture ad Primogeni-
tum ejus filium liberè devolvatur. Schüz. d. 7. th. 10. Reink. lib. 1. cl.
4. Cap. 17.

8. Deficientib. Liberis Agnati demum proximi secun-
dum gradus prærogativam succedere solent. Schönb. l. 2. c. 13. Ott. d.
l. p. m. 585. Cellar. Pol. Succinct. lib. 2. cap. 3. §. 9.

9. Quantum autem ad successionem ordinariam Electro-
ralem, tria vocationum genera distinguit Schütz. diff. 7. th. 10 1. De-
scendentium liberorum; Der wesentlich. ChurFürsten Söhne. 2.
Frärrum Der wesentl. ChurFürst. Brüder. 3. Agnatorum, de-
rer von ChurFürstl. Stamm und ersten Acquirenten herrührenden
Verwandten und Agnaten. Vid. cit. Aut. d. 1.

10. Successio ex pacto s. conventionalis est nihil aliud, quam pa-
ctio illustrum personarum & Principum, quā mortali Familiarum
conditioni validē prudenterque prospicientes adhibita Imperial.
Constitut. solemniter paciscuntur, ut alterius stirpe extinctâ ad alte-
rum Patrimonium eorum & Principatus certâ successionis lege per-
veniant. Barth. Muscul. Diff. de Confratern. seu Paet. Illustr. Pers. th. 2.
& seqq. pertot. Dan. Ott. Cap 11. p. m. 411. Schütz. d. 6. th. 29. Schönb.
lib. 2. Pol. cap. 3. Reink. l. 1. cl. 4. c. 18.

11. Extraordinarii successionis modi sunt 1. Jure Belli. vid. Schönb.
lib. 2. Cap. 15. 2. Ex Jure Connubiorum. 3. Titulo donationis, Em-
tione, Venditione, Oppignoratione, suis locis & sedibus ex Jure Priva-
tō hauriendi.

12. Modi Imperium, Regnum &c. acquirendi Illegitimi ut
plurimum per violentiam, fraudem & largitiones admitti consueve-
runt. Vid Schönb. lib. 2. Pol. c. 19. Sequitur.

CAP. III.

DE MODOS ACQVIRENDI INSE- QUENTIBUS.

- I. Recensitis sic utcunque acquirendi modis, haut incongruē,
B 3 arbi-

arbitror, Tertium nobis in hac Sectione Caput constituent Eos.
In sequentia.

2. Quorum Alia ad Imperantes, Alia ad Parentes pertinent.
3. Illa, quæ Imperantes spectant, vel Ipsi respiciunt, vel Parentum gratiâ fiunt.
4. Inter ipsos respicientia Principes s. Imperantes præceteris notabilis cluit Investituræ renovatio, quæ nihil aliud est, quam Confirmatio & quasi Redintegratio Investituræ primitus factæ. Vid. Schütz. d. 6. th. 2 & lit. k. Eamque Vasallus mutatō aut Dominō aut Vasallō intra præscriptum certi temporis, Anni videlicet diei spatium petere debet. Alioquin eō elapso & investituræ renovatione non petitā amittitur feudum, quod tamen aliquando, exceptis sc. quibusd. feudis, limitari solet. Sic quoque Dominus renovare teneatur, & contra ipsum Cessantem Experiri potest Vasallus Actione ex Feudo s. Contractu Feudali. Nobiliss. Dn. Struv. Disputat. io. Syntagm. Jur. Feud. per tot.
5. Quemadmodum & Ipse Imperator vigore Juramenti, quod in Capitulatione præstat, obligatur promittere, quod legitimis successoribus justo ac legitimo modo feuda Imperii iterum concedere velit. Capit. Ferdinand. II. Art. 21. & Matthiæ Cap. art. 30. Similiter etiam Statibus Imperii Renovationem Feudi decenter petere, & ad exhibitionem debitæ observantiae sese offerre incumbit. Vid. R. J. Anno 1521, Rubric. Das Römische Kaiserl. Majestätsche Regiment betreffend / §. und behalten &c. Vid Limn. lib. 4. c. 7. per tot. Addit. Tom. 4. & 5.
6. Parentum s. Subditorum gratia quæ celebrantur, existunt
I. Solennis introducio s. Introitus die Einführ. Vid. Besold. Thes. præst. verb. Einritt.
7. Quam ut plurimum comitari consuevit Jurisjurandi, quod se Princeps suis conceptâ juramenti formulâ obligat & obstringit Schönb. lib. 2. Pol. c. 21. præstatio, & post eam quandoque veterum privilegiorum à Prædecessorib. suis subditis concessionum Confirmatio &c. Quibus nonnulli subjungere amant Irrationabilem illam, nec divinæ nec humanæ rationi consentaneam Consuetudinem, quæ introductum est, ut sceleratissimi homines, propter perpetrata maleficia in exilium s. fugam acti, tangendo rotam currus, quo Prin-

Princeps invehitur, patriæ & civitati restituuntur, contra Nov. 117.
c. 15. N. 37. N. 17. c. 7. ubi Asia non injuriam facientibus, sed pacis sunt
constituta. Adde Exod. 21. v. 14.

8. Ad Subditos quæ spectant, Homagii potissimum & Vasalla-
lagii præstatione absolvuntur.

9. Homagium quippe est promissum, ut plurimum Juramen-
to confirmatum, quod subditi præstant Imperantibus, sub quorum
Imperio habitant, in Obedientia, Fidelitatis & Observantiae certi-
tudinem. Cellar. lib. 2. Pol. c. 19. p. m. 308. Differunt proinde Ho-
magium s. Juramentum subjectionis & Vasallagium, s. Juramentum
fidelitatis, quod Vasallus beneficii sui ratione Domino directo præ-
stat, getrew / gewertig und hold zu seyn / ubi verbum subjectionis,
gehorsam und getrew / wie einem aufrichtigen Unterthanen gebüh-
ret / &c. omittitur. Schütz. Vol. 2. disp. 1. th. 3. lis. c. Liebenth. Colleg.
Pol. Exerc. 15. th. 1.

C A P. I V.

DE EFFECTIBUS ACQVISITIONIS &c

1. Hujuscemodi Acquirendi Modis atque Eosdem Insequen-
tibus merito succedunt Effectus & qsl. Fructus Acquirentib. Imp: Re-
gib. &c. exinde redundantes.

2. Eos utique duplices; Alterum in Potestate; Alterum in Di-
gnitate, s. ut vocant Reputatione consistere statuunt. Braudl. lib.

3. c. 1.

3. Potestas autem vel est *summa*, quæ præter DE l'immor-
talis potestatem inter homines non agnoscit superiorum. Cellar.
lib. 2. Pol. c. 7. p. m. 157. Et Huc referenda quoque Majestas; quæ se-
cundum Philosoph. 13. Pol. c. 6. est Τὸ εἰλίτυμα τὸ πόλεως παντο-
χώ κύριον, i.e. Majestas est in Civitate ubique summa potestas. Ad
Externum splendorem si referatur definiente Rennemann. 1. R.G. disp.
11. th. 9. Est summa absolutæ potestatis dignitas & authoritas Sacrosancto
Reverentia & Obedientia cultu à subditis estimanda.

4. Nec adeò absurdè statuere Cellarium lib. 2. cap. 7. §. 26.
arbitror, quando Majestatem totum potestativum, i.e. ex variis po-
testatibus

testaribus aggregatum esse afferit, partesque illius dicit variis in rebus potestates summas, quæ alias Regalia vel Jura potius Majestatis vocantur. Sunt etenim Regalia Jura, quæ ad tuend. Majestatē Ei qui Reip. præst competunt vel Jure proprio vel Jure concessio. Regalia namq; ipsi Majestati inseparabiliter cohærent, Indeque ii, qui Regalia ex Concessione superiori habitent, Exercitum potius quam ipsum Jus possident, quippe cum nec omnia salvo Majestatis Jure concedi possunt. Hinc distinctio illa inter Regalia Reservata & Communicata. R. A. de Anno 1567. dadurch dann / ibi zu unser Käyserlichen hoheit und Reservaten. Vid. Dan. Ott, cap. n. Sed redimus ad distinctionem nostram, quā dicta nobis fuit Potesas, vel summa, de qua ha-ctenus vel

5. Inferior, quæ à superiore dependet atque Est vel

6. Universalis, ut superioritas territorialis, Jus ac potestas summi post Imperatorem Imperii competens, quæ per universum se diffundit territorium, & fundatam habet intentionem ratione omnium actuum Juris Territorialis. Schutz. d. 6. th. 5. Vid. Reinking, d. R. S. E. lib. 1. Cl. 5. Cap. 3. n. 3. vel

7. Specialis s. Particularis, aut Jurisdiction, quæ inter certas tantum partes territorii & intra certa quædam Jura territorialia, non penes unum consistentia, constringitur & concluditur. Schutz. l.c. th. 6. Ita alius potest habere. Das Landgericht / Alius das Erbgericht Alius das Forstrecht Jurisdictionem Forestalem, ad quam pertinet Bannus ferinus, die Wildbahn / Schonb; lib. 5. Pol. c. 19. &c.

8. Jurisdiction alias stricte sic dicta est Juris reddendi potestas, vel secundum Wesenb. π. ff. ad h. t. n. 3. lit. c. est publica cognoscendi de Causis potestas, s. notio & definitio Causarum, quam Magistratus ex ordinario officii sui Jure atque munere habet, exercet & mandat.

9. Alterum Effectum qui Acquisita Regna &c. subsequitur diximus consistere in Dignitate s. Reputatione. Cujus utique Cui-libet Principi summa habenda venit ratio. Autoritate quippe & Existimatione firma subsistunt & conservantur Imperia. Mox ubi eam perdere cœperunt, ipsa labi incipiunt, nec ulla tanta est potentia, quæ ea firmet ac sustenteret, haud aliter ac coronata Ea Columna Saavedriana Existimatione nixa, quæ seipsum quid. sustentat suō librata pondere, si in alterutram vero inclinet partem, mox corruit, idque

idque tanto celerius, quo graviori fuerit pondere. Saavedr. Symb.
Pol. 31. p. m. 238. & seqq. Nihil enim magis infestum est Principi,
quam contemptus, unde Proverb. Herren können wol Schaden aber
keinen Schimpff leiden. Hanc Reputationem probè observarunt
Germaniae Legati, cum in Pompeji Theatrorum inter Senatores assidere
cernerent Legatos Nationum, quæ fortitudine animi & constanti
cum Romanis amicitia alias antecellerent dixerunt nulos mortalium
armis aut fide ante Germanos esse, & inter eosd. Senatores sessum
acceperunt. Quod comiter à visentib. exceptum, quasi impe
tus antiqui & bona emulatione. Tac. l. 13. Annal. Saavedr. S. P. 33.
p. m. 266.

10. Præminentiam quidem, præcedentiam & primas Im
peratori nostro Principes omnes universi orbis Christiani omniju
re cedere debent, Arnif. de Jur. Majest. lib. 1. c. 4. n. 1. Liebenth. Col
leg. Pol. Exerc. 7. th. 21. De præcedentia vero & Prærogativâ Sessi
onis inter Principes & Status nostri Imperii observandâ multa hinc
inde passim ap. Autores reperire est, mihi arridet, quod Hieronym.
Aventin. ad Ord. Com. Ratisb. Anno 1595. scripsit.

O Proceres, Proceres, dum quâ quis sede sedere
Debeat, inter vos rixe miscentur & iræ.
Ne vestras sedes, & ne iherosolima queque
Eripiat vobis, crudelis Turca, cavete &c. Vid Schütz. d. 10.
th. 14. lit. c. Limn. lib. 4. c. 9. n. 54. & per tot. Tom. 4. & 5. Addit.
ad h. l.

11. Hactenus Originem & Constitutionem S. Imperii nostri
Romano-Germanici, ut & Modos Acquirendi, Eoque in sequentia una cune
Effectibus pro virili parte pertractavimus, nunc & Ratio Temporis, &
Series Instituti postulare videtur, uti ad Tertiam Ideæ nostræ Sectio
nem, sc. Administrationem pertexendam progrediamur.

S E C T . III.

C A P . I.

De Rom. Imperii &c. Administratione.

1. Quod si prudentissimam & coram omni Antiquitate test.
C Thuan.

Thuan. l. 2. Hist. in Descript. Germ. incomparabilem Imperii nostri Romano-Germanici Administrationem penitus inspiciam, tempe- rare mihi non possum, quominus subinde Ipsius, quam supra attigi- mus, cum Corpore humano recurrat Comparatio. Est etenim Imperator, Sunt Princeps, Existunt Magistratus in Imperio nostro Romano-Germanico. Adjuvant Consiliarii & Equestris ordinis Viri. Fulciunt & operas præbent Mercatores, Agricola & Opifices. Caput est Imperator, & post eum certò respectu Principes & Magistratus. Oculi quibus Prævident & Provident. Saavedr. s. P. ss. sunt Consiliarii, quos Regum Persic oculos & aures vocitat Xenophon l. Cyr. Pæd. Pectus ac Robur in ordine Nobilium & Militum con- fidunt, manus ac pedes Mercatores, Agricola & Opifices repræsen- tant. Quid quæso hac dispositione potest esse concinnius, quid ad veterem propriamque Germanorum virtutem accommodatius? Vid. etiam Germ. Tract. Werner de Politicâ comparatâ cum Corpore humano. Verum enim vero, ut ne mysticâ Ejus dulcedine ab Institu- to meo æquo longius abripi me patiar, missâ èa, ob meliorem tam- man Ipsius cognitionem ad Ipsam Administrationem exponendam priusquam penetrem, paucula de Subjecto & Adjunctu Ejusd. præli- baturus sum.

2. *Subjectum autem illius Constituo Imperantes de quib. fu- perius nobis vitum est; Adjuncta vero Consideramus i. vel ut Per- sonas Administrationem Coadjuvantes, easque vel Principaliores & vel Ordinarii, quemadmodum apud Imperatorem Electores in Causis gravissimis, vel Extraordinarii, ubi Imperatori adjungi solet Rex Ro- manorum, de quô supra, Episcopo vivo Coadjutor. c. grand. 2. de suppl. negl. prælat. in 6. ut eid. cooperetur in omnibus quæ ad salutem perti- nent animarum c. inter cetera 15. x. de off. jud. ordin. Schütz. disp. 7. tb. 3. Electori Tutor Administrator, Proximus Agnatus, qui, si Princeps Elector octodecim statutos annos non dum expleverit, tutelam & Electura administrationem subit. pertext. in 6. 7. A. B. das als dann der etiſte dessen Vormund und Administrator sein sol. Modo nec ipse Minoren sis l. fi. C. de legit. tut. Vid. Schütz. l. c. Buxtorff. Dis- ad A. B. d. c. tb. 86. vel Minus Principales Juvantes Consilio, Legatio- nibus, Obsequio, quales sunt Consiliarii, qui definiuntur mihi Per- sonæ Publicæ habentes facultatem deliberandi de iis, quæ publicam- attinent*

attinent salutem. Horum virtutes Arist. ut Alex. M. exprimeret cum oculis eos comparabat. Vid. Saavedr. S. P. 55. p. m. 419 & seqq. Aut Legati, quos definio Personas Publicas cum Sacrauore privilegio missas ab eō, qui legandi potestatem habet ad Remp. exteram pro-expediendis utilitatib. publicis. vel Legatus commode sic definiri potest: quod sit Administer publicæ rei conficiendæ ab eō qui potestam legandi haberet, ad sui similem sine Imperio solenniter missus salutis gratiā. Vid. Disp. Nobiliss. Dn. Präf De Legato 1664. Lips. hab. θ. 3. Legati Electorum quō sedent loco in Comitiis Vid Limn. lib. 9. c. 1. n. 435. lib. 4. c. 9. n. 55. seqq. Sive Officiales vel Ministri Aulicæ, quorum operâ Princeps pro diversis Aulæ negotiis expediundis in certâ quadam functione utitur, hique utinam statuarum Saavedr. S. P. 53. p. m. 435. absque manibus ad capita viarum in horto dispositarum, Quæ custodiunt, non carpunt, consimiles essent; tunc sare magis secura forent aeraria publica, meliorque passim esset gubernandi ratio.

3. Vel II. Ut Parentes, sub quorum nomine veniunt omnes, qui in Repub. sub alicuius Imperio vivunt, uti sunt Peregrini, Incole, (quō referuntur etiam Judæi & Tributarii) & Subditi strictè ita dicti. sub quorum numero iterum

4. Alii sunt Ecclesiastici, qui licet ratione doctrinæ, quam tradunt, Soli D E O obedire teneantur; personæ tamen ratione Seculari potestati sunt obstricti, Cellar. lib. 2. Pol. c. 19. §. 22.

2. Alii Seculares, qui rursus sunt vel Nobiles s. Eminentioris Conditionis, vel Minus Nobiles s. Inferioris Conditionis.

6. Nobilium tres gradus constituit & Schön. lib. 3. Pol. c. 39. In primis collocat eos, qui & suâ & Majorum virtute nobiles sunt, armis vel literis Claritatem adepti. In secundô gradu qui tantum suâ virtute sunt Nobiles, accedente beneficio Principis, Nobilitatis Jura concedentis. Tertio loco ponit, qui tantum Majorum crepant imagines, & Alienis spoliis seu Truncus ille Saavedr. S. P. 17. p. 126. Trophæis onustus, superbiunt propriæ virtutis egentes. Vid. Tract. Aur. Petr. Calefati de Equestri Dignitate, Petr. Fride. Conclus. de Nobilitat. Civilia. De Nobilitate Civilis s. Politicâ, Equitib, Torneamentis & Insignibus. penitiss. tractantem vid. Limn. lib. 6. per tot. & Addit. Tom. 4. & 5.

C 2

7. Ad

7. Ad hos porro referuntur Literati, qui rursum in suos distinctos gradus secundum prærogativam facultatum distribuuntur. Primum locum occupant Theologiae Doctores, secundum Jcti, s. legum humanarum Antistites, Sacerdotes & Antecessores. Tertium Medici. Quartum Philosophi. Liebenth. Coll. Pol. Exerc. 15, th. 7.

8. His succedunt Milites, qui victum suum ex Ministeriis bellicis querant.

9. Minus Nobilium s. Inferioris Conditionis Subditorum, rursus Alii sunt Superiores, ut Typographi, Pharmacopæi, Mercatores præstantiores &c. Minus Inferiores, veluti Pistores, Sartores, Sutores, Agricolæ &c. Vid. Liebenth. l. c. & Schönb. l. 3. à Cap. 39. usq; ad Calcem.

10. Dispesci etiam solent Subditi in Collegia, Corpora & Universitates. Arnis. Doctr. Pol. cap. 10. p. m. 363. Liebenth. c. l. th. 17. Schönb. l. 1. c. 11. Collegium est legitima trium ad minimum plurimumve personarum Eiusd. conditionis & potestatis Consociatio. l. 137. ff. d. V. 8. & L. Neratius 85. d. t. Schönb. l. c. Inconsulto vero Magistratu habere non licet. Vid. Schütz. d. 6. th. 21. lit. e. Corpus vero plurimum Collegiorum conjunctio est. Dicitur & Coetus, Conventus, Sodalitas, Tribus. Schönb. ibid. De variis universitatibus Speciebus vid. Henric. Bruning.

11. Non cuivis Magistratui Judæos recipere permisum est, sed Jure Regalium ad Principes & Status aliosve translatum, vel quibus specialiter id indultum. Si vero ab aliis recipiantur, qui haec Jura non possident, Securitate publicâ nō gaudent. Policey Ordnung zu Frankfurt de 10. 1577. sub tit. von Jüden und ihren Bücher. ibi da aber jemand &c. Reinking. lib. 2. Cl. 3. n. 15. & 16.

C A P. II.

DE ADMINISTRATIONE & IN SPECIE

DE RELIGIOSA.

I. Posteaquam Bonæ Administrationis Adjuncta, quæ sunt & in Personis vel Consilio, vel Legationibus, vel Obsequio Remp. juvant-

vantibus, & Parentibus s. Subditis consideravimus, ipsa nunc Administratio perpendenda succedit.

2. Quæ in duplice præcipue differentia ponit. Est enim vel Religiosa, vel Politica.

3. Religiosa constituitur vel Instituendis sacris, vel Conservandis.

4. In Instituendis Sacris spectantur vel Ipse Cultus, vel Personæ Cultui deservientes.

5. Institutio Cultus definiente Lampad. d. R. R. G. part. 3. Cap. 11. p. m. 160. est veneratio divini Numinis certis legibus ceremoniisque facta ordinatio, ac usu cum legitimo & puro ministerio verbi & administratione Sacramentorum concurrit. Aliam Definitionem vid. ap. Schütz. Vol. 2. Disp. 14. th. 4 lit. B.

6. Cujus Curam & Potestatem non antiquis solum Imperatoribus competuisse; verum etiam Principes omnes Christianos, antequam Imperium invasisset Papismus, Pontifices fuisse maximos, & Pontificialem vestem à Pontificum accepisse Collegiò constat. Hippol. à Lapid. De Rat. status Part. i. Cap. 8. Vid. quoque Goldast. in Dedicat. ad Jacob. Reg. Angl. tom. 3. Constit. Imp.

7. Hodiè vero post Pacem Passavensem & Pacificationem Religionis, postquam Pontificatus hic, & Romano Præsuli & Imperatori plane abrogatus & praecipius est, Ecclesiastica Jura post liminio ad Principes & Status Augustana Confess. addictos Jure territorii redierunt. Arnold. Engelbrecht de Juris. Imp. th. 130. Hippolitus à Lapid. ibid. l.c. Schütz. vol. 2. disp. 14. th. 4. lit. d. Reinking. lib. 3. Cl. 1. c. 10. n. 1. 2. Vide Inst. Pac. Cæsar. Suec. §. 30. 31. ubi additur, quod hæc omnia semper & ubique obseruentur, eousque, donec de Religione Christiana vel universaliter, vel inter Status immediatos, eorumque Subditos mutuo consensu aliter erit conventum, nec quisquam à quocunque ullâ ratione, aut viâ turbetur. Adde §. Mehr ermeldies 157. R. A. de 1654.

8. Institutionem ordinandi sequitur Constitutio Personarum Cultui inservientium, quæ quidem nihil sunt aliud, quam Legitimi Ecclesiæ Ministri, s. Legati DEI & dispensatores Mysteriorum ejus 1. Cor. 4. v. 1.

9. Constituuntur autem vel Mediætæ, vel Immediate. Hæs Theologi Æmonius & appellant, nec à nobis hodiè expectandi veniunt,

nunt, postquam Causæ cessant Impulsivæ, formaque alia ab Aposto-
lis in Novo Fœdere indicta est. Ad Tim. 3. v. 2. ad Tit. 1. v. 6. Vid Hieron. Weller. ad d. c. i. Timoth. 3. & fuscè Gratianum in decreto à D. 23.
usque 50. Illi vero sunt, qui per ordinaria media à DEO constituta-
ad ministerium convocantur. Vid. Schütz. vol. 2. Disp. 14. lit b.

10. Quod quinque potissimum modis Nominatione, Præsen-
tatione, Elezione, Confirmatione & Ordinatione expediri solet. Vid.
Lampad. l. c. Cap. II. n. 31. & seqq. Laurent. Ohm. Tract. de Jure Episco-
pal. th. 16. lit. e. & f.

11. Huc referre possumus Jus Patronatus, quod est definitore
Lancell. in Inst. h. t. Potestas præsentandi ad beneficium vacans, Et
esse potest vel penes unum vel plures, dummodo hi in præsentando
omnes, vel major pars convenient. c. 3. x. h. t. tametsi Patroni in-
ter se pacisci queant, ut alternis vicibus singuli præsentent. Clement.
2. de Jure patron. Joh. Hensler. Disp. de Cura Magistratus th. 31.

12. Sciendum autem Separatum Jus continere à Jure Patrona-
tus Advocatiam Ecclesiasticam, quæ nihil aliud est, quam Jus defensio-
nis & protectionis Ecclesiarum cum aliquâ Jurisdictione conjun-
ctum, & inspectione administrationis Oeconomicæ. Reinking. lib.
3. Cl. 1. c. 9., n. 75.

13. Proinde cum Scriptum sit de Ecclesiâ: Suges lac gentium
& de mamilla Regum lactaberis. Esa. cap. 60. v. 16. Ecclesiast. c. 7. v.
33. & 34. Dignus siquidem est operarius mercede suâ, i. ad Timoth.
c. 5. v. 18. & qui Altari servit, sustentari debet ab eo, inquit Apollo-
lus, factum est, ut Pii Ecclesiam Bonis quibusd. liberali manu adauxe-
rint, unde alimenta Ministris suppeditarent.

14. Bona autem illa, sive sint merè Ecclesiastica Divino cultui
destinata, sive Profana ab Ecclesiâ posseſſa, speciali provisione ab Exa-
ctionibus & Tributis defenduntur, l. 22. Cod. de SS. Ecclesius cum si-
milib. Item usu & promiscuo hominum commercio exempta sunt,
ac alienari prohibentur, l. jubemus 14. cum auth. seq. Cod. de SS. Eccles.
Joh. Brunnemann. Commentar. ad h. l. nisi certis quibusdam casibus
& causis. Vid. Reinking. lib. 3. Cl. 3. cap. 2. n. 2. & seqq. Schonb. lib. 4.
c. 2. Laurent. Ohm. d. l. th. 7. lit. e. & f. Henric. Bruning. de var. univers.
speciebus th. 83. Schütz. Volum. 2. disp. ult. th. ult.

15. Finitimæ hujusma, Bonis Præbendæ, quæ sunt Jus quod-
dam

dam percipiendi prōventus Ecclesiasticos, percipienti tanquam unī ex collegio competens. Theobald. Hæning. in Centur. Canon. De Dignitatibus Variisque Titt Ecclesiast Conclus. i. Th. 2.

16. A quā Jus quoddam diversum ac distinctum est **Canonia**, originem habens ex Electione alicujus in **Canonicum & Fratrem**, vel etiam collatione, Pontificis provisione, aliisque Juris titulis honestis & licitis. Tribuens eō modo receptis proprium locum stan- di (ceu ut loquimur stallum) in chorō, vocem in Capitulo, aliaque Collegii commoda, & rerum potestatem plenariam, quarum usus Canonicis est communis. Hæning. c. l. th. s. & 6. Præbenda est jus jam existens percipiendorum fructuum: **Canonicatus** verò seu **Canonia** est tantum Jus potentiale, unde **Canonia** sine **Præbendâ** potest: **Præbenda** sine **Canoniâ** consistere non potest: *interp. in c. dilectus 19. Extra de præbend. Lampad. Part. 3. cap. ii. n. 45.*

17. Hic notandum, quod **Ecclesia Cathedralis** dicatur, in quā Episcopus ipse cum Collegio s. Capitulo residet, vulgo **Domstift/ Domkirch/ Hohe Stift/ ad differentiam Ecclesiae Collegiatae Collegiat Kirch oder Stift/ & Parochialis Pfarrkirch**. Laur. Ohm. Tract. de **Jur. Episc. th. 17. lit. r.**

18. Post instituta igitur Sacra, quid aliud Magistratui incumbit, quam legitima Doctrinæ & veri Cultus Conservatio? quæ videlicet in salubri Ovium Ecclesiae pascuo & repellendis Lupis consistit. *Autor. 10. v. 28.*

19. Ad ejus verò legitimam consecutionem præprimis requiri censemus **Curam literariam**, h. e. **Scholarum fundationem & Constitutionem**. Quippe ἐν τῷ πάτερι οἱ κοινωνοὶ γίνονται τῆς πόλιτειας, i. e. Ex pueris sunt Magistratus. Arist. 1. Pol. c. 13. Ex pueris participes & socii sunt Reipub. Vid. Arist. 7. Pol. c. 15. Unde pessimè audiunt Megarenses, quod inertia sua juventutem neglexerint. Alian. lib. 12. Piccol. 10. Phil. Mor. c. 30. Keckerm. in System. Polit. c. 9. p. 191. Sunt etenim istæ Religionis & virtutis nutrices, sunt linguarum & artium officinæ, sunt arteria in Ecclesiam orthodoxam Religionem, in Rempub. Pacem & Concordiam diffundentes. Cas. in Sphær. c. 11. Quid? quod sunt ipsæ (quod Encomium Celebratiss. Ritterhus. in Prefat. Comment. ad libr. 1. Salviani Academiæ tribuit) nihil aliud, quam Sapientiæ arcæ, templo veritatis, scientiarum thesauri, omnium

omnium liberalium artium mercatus , prudentiae ac humanitatis palestræ, amicitiae & humanarum virtutum officinæ, Civilium instrumentorum armamentaria , paradisi, admirandarum animi voluptatum, fontes omnis super terram felicitatis, fin. autem & auror. quædam & communes omnium salutis prænunciæ. Limn. lib. 8. c. i.n.81.

20. Scholæ autem dividuntur in Particulares s. Triviales, & Universales, s. Academias.

21. Scholas Triviales quilibet Magistratus in suâ Provinciâ ordinare & debet & potest.

22. Scholæ Universales verò s. Academiæ solig Imp. Autoritate & protestate eriguntur, confirmantur. (si ab aliis dotentur aut adficerentur) Job. Hensler. Disp. de Curâ Magistrat. lib. 44. describuntur à Summo Principe privilegiata docentium & discentium Collegia, ad hoc, ut certò in loco artes liberales publicè tradere & addiscere , atque Eruditis honorū aliquot titulos & gradus conferre liceat, utrumque publicam in utilitatem , atq; Supremi Nutrinis honorem. Limn. lib. 8. cap. I. n.24. & cap. seqq Tom. 4. & 5. Addit. ad h.l.

23. Porro ad Conservationem Religionis , ad arcendos lupos , ad repellendos hæreticos & perversores divini verbi necessitas quandoque exigit Conciliorum (scil. Generalium, Nationalium & Colloquiorum) Convocationem, in quibus de vera Religione , ex verò D E I verbo decreta fiant & constituantur Dan. Ott. Cap. 14. p. m. 743.

24. Quò pertinere etiam duco consistoria , quæ Nobiliss. Dn. Præses in Dissert. sua de Orig. Consistor. definit: quod sint Judicia Ecclesiastica Magistratus territorialis, Constantia Viris Theologis & Politicis ad cognoscendum super Causis & mere & mixtè Spirituallibus instituta , ut omnia piè , honestè, decenter, ordine, sine scandalô & pacifice in Ecclesiâ fiant. Aliam Breviorem & Brevisimam Definitionem vide sis apud Eundem ibid. Nobis ad ulteriora decurrere animus est.

C A P. III.

DE ADMINISTRATIONE POLITICA TOGATA.

1. Quemadmodum duo sunt Reipub. tempora, Belli & Pacis,

tu; Ita Imperatōriam Majestatem, non solum armis decoratam, sed etiam legibus op̄ortet esse armatam: ut utrumq; temp⁹ & Bellorum & Pacis recte possit gubernari. *Sacraiss. Imp. Just. in pr. proœm Inst.* Unde igitur duplex Imperantium officium emergit, quorum alterum in *armis*, alterum in *legibus* positum est. *Giphān. ad l. c. Illud vocant Administrationem Imperii Sagatam; Hoc Togatam.*

2. De *Sagaria* inferius agemus. *Togata* versatur vel circa *Res Aut Bona Imperii*, Aut *Circa Negotia*.

3. *Bona Imperii* communiter distinguere solent in *Primaria* & *Secundaria*.

4. *Primariorum* rursus Alia dicunt esse *Fiscalia*, Alia *Patri-monialia*.

5. Inter *Fiscalia*, quæ ex *Casualibus* percipiuntur redditibus, & in thesaurum fiscalem deferuntur, ad communemque Principis ac Reipub. negotiorum utilitatem à Principe administrantur, *Tholosan lib. 3. de Repub. c. 2. n. 10.* veniunt Vacantia, Erblose Güter/Damnatorum & Proscriptorum, Crimen Majestatis committentium, indignis relicta, incestum committentium *Bona* &c. Argentariæ, Salinarum redditus. *Vide Schütz Vol. 1. Disp. 6. th. 19. Dan. Ott. cap. ii. Jacob. Nimmer. Tract. de Regalib. th. 7. Decimæ, Vid Reinking. lib. 3. Cl. i. cap. 8. Tract. peculiar. Petr. Rebuss edit. Colon. Agripp. 1572. in octavo, Collectæ, Vectigalia, Et tandem in genere omnes Causæ & Casus, qui vigore Cælareæ Majestatis & Imperii Juris communis, Constitutionum & Ordinationum ad Fiscum Imperialem spectant. *Schütz. Vol. 2. Disp. 9. th. 1 lit. c.**

6. Quorum singula hōc loci pertractare non vacat, quare B. Lectore ad prædict. Autores ablegatō, nobis impræsentiarum temporis lucrandi gratiā frequentiora saltim & potiora ex iis, ut sunt *Collectæ* & *Vectigalia*, attigisse sufficiet.

7. *Collectæ* autem vel in pecunia numerata consistunt, vel in aliis rebus, ac quandoque in hominibus, atque ita pacis bellive tempora spectant. *Linn. lib. 4. c. 7. n. 58. & seqq.* Exque dicuntur vel *Or-dinaria*, vel *Extraordinaria*.

8. *Ordinaria* dicuntur, quæ à Lege certam sive quotannis, sive Casu determinato emergente recurrentem statutam, sive regularem habent præstationem, verb. gr. *Der Anschlag des Römerzugs/ darin*

darin ein jeder Stand eine gewisse Anzahl Völker zu Fuß und Fuss zu halten verpflichtet Juxta & Contributio zu Unterhaltung des Cammergerichtes. Limn. l. c. n. 61. 62.

9. Extraordinariae, quæ extra ordinem imponuntur, auctoritate Imperatoris propter imminentem necessitatem. Cujusmodi videntur esse hodie Contributiones sive Collectæ Turcice. Die gemeine Türkentheuer zum Türkentreize. Limn. ibid. & seqq. Vid. Ad. dit. tom. 4. ad b. 1.

10. Hæ autem non à solo Imperatore, sed cum Consensu Statuum Imperii indicuntur R. A. zu Worms 1495. und zu Augsburg Anno 1500. Item zu Cölln Anno 1512. §. Und damit die Massigung &c. Vid. Ott. Cap. u. p. m. 445. De Contributionibus hodie ut plurimum in Germaniâ usitatis vid. Dissert. Thoeric. Pratt. Caspar. Glockens Jdi Tom. 1. Basl. diss. 4. p. m. 263.

11. Vectigalia quæ vulgo Telonia dicuntur, sunt nihil aliud, quam redditus publici, qui ratione mercium importandarum & exportandarum, invehendarum & avehendarum, aut eorum quæ circa merces sunt penduntur. Collar. Tab. Pol. 13.

12. Jus & Potestas nova vectigalia instituendi, vel jam instituta augendi in Imperio nostro penes Imperatorem & Electores est. Capitul. Ferdinand. III. Art. XX. Wir sollen und wollen auch &c. Vid. Dan. Ott. Cap. n. p. m. 431.

13. Patrimonialia sunt Res Imperatoris aliorumque Principum propriæ, ut Bona à Parentibus reicta, vulgo Erb Königreich/ Erb Fürstenthum und Lande / ut munera & dona &c. Quo pertinent etiam Domania Tassel Güter. Illa intellige Fiscalia, interdum dicuntur Patrimonium Sacrum; Hæc nimis. Patrimonialia, Patrimonium Privatum & Res privata. Limn. lib. 2. cap. 10. ex Giphan. ad §. The- saurus vers. in Cæsaris loco Inst. de Rer. Divis.

14. Secundaria iterum vel Communitatem respicere, vel ad Privatorum Augmentum pertinere dicuntur.

15. Ad Communitatem spectantia referuntur Compascue&, s. Communia vulgo Koppel Waide / quando Vicini ex jure quôdam familiaritatis & amicitiae sua sibi invicem pecora in agris & territoriis suis compascere permittunt.

16. Ad Privatorum quæ utilitatem conferunt, haud postremo facere

facere censentur Artificia & Commercia, Eorumque Institutio & Promotiō, ne scilicet Potentiores Ipsorum Commoda ad se attrahendo, plebejos & inferiores negotiatores planè opprimant. Id quod maxime etiam aversatur Theodos. Imp. ap Zonar. tom. 3. ad uxorem. Cum me Deus Imperatorem, inquiens, designāris, tu me Mercatorem facere contendis. Scito autem Mercaturam privatis hominibus esse concessam, ut eum tolerande vita modum habeant: quod si nos præter Imperii opes etiam Mercaturæ emolumendum interceperimus, undenam. Subditū viclū comparabunt? Limn. lib. 6. c. 5. n. 76.

17. Exinde promanant Nundinæ & Monopolia.

18. Nundinæ à nono dictæ die, quasi Novendinæ, quod eō celebratae fuerint, sunt Mercatus, qui habentur incolarum & mercatorum res suas frequenti concursu deferentium causa. Schönb. lib. 4. Pol. cap. 31. Atque sunt vel Universales s. Solenniores, vel Particulares s. Vulgares. Universalium s. Solenniorum Institutio Privilegio absque Imperatorio celebrari non potest. L. un. C. de nundin. & Mercat. Add. tt. D. de Nundinis, ubi l. 1. dicitur, quod Nundinæ impeiratae à Principe non utendo, decenni tempore amittantur. Particulares verò & Vulgares, Jahrmarkte / Wochenmärkte libere Territorii Domino erigere licet, etiamsi vicinis Proceribus incommoda & dispendiosa sint. arg. 1. 9. de Servitut. l. 1. §. 12. ff. de aqua & aqua pluvia arcenda. Limn. lib. 4. c. 8. n. 302. Schütz. disp. 6. th. 21. lit. g. ubi Limn. arguit, quod Particularium Jahrmarkte (distin. Wochenmärkte) liberam Dominis territoriorum tribuat erectionem. Cuitamen responderet Limn. Addit. Tom. 4. ad h. 1.

19. Stapula & Merces loci Standgeld/ an legitimè exigi possit, Vid. Jacob. Nimmer. Tract. de Regalib. th. 5. lit. 9. Wehner in Observ. Pract. in voc. Staffelrecht.

20. Monopolia (Germ. Fürlauff) contingunt vel sola conspiratione privatorum, de compacto id agentium, ut res supra pretium id quod summum nunc est in communi pretio vendatur, aut vi, aut fraude impedientium, ne major copia importetur, aut ideo merces coementium, ut vendant pretiō, quod tempore venditionis iniquum sit. Hug. Grot. de J. B. P. lib. 2. cap. 12. §. 16. p. m. 214. & 219. Hoc calu omnino sunt prohibita & ad breves Gyaras orciique portas releganda Vid. Schütz. Disp. 4. th. n. lit. B. & Vol. 2. d. 9. th. 8. lit.

A & B & tt. C de Monopol. & Hug. Grot. in Flor. Spars. ad Jus Justin. p. 344. Vel ex Privilegio Principis, qui ex causa publicæ utilitatis & necessitatis quandoque uni, vel pluribus permittit solis commercium de re aliquâ instituere. Cojusmodi licite fieri posse probat Hug. Grot. d. l. exemplis Josephi ViceRegis in Ægypto, & Alexandrinorum, Indicarum & Æthiopicarum mercium μονοπωλείας (Strabonis locutione) sub Romanis habentium. Aristoteles in hoc sensu vocat οὐνοματησιγ & allegat Thaleris Milesii exemplum, uberm proventum Olearum prævidentis, & omnia vasa coementis, & suo exemplo docentis, possibile & Philosophis direfere, modo vellent i. Pol. c. ii. Addit. in fin. χρήσιμον δὲ γνωρίζειν τάπειρον τοῖς πολιτικοῖς.

21. Succedunt his Artificia s. Opificia exinde merito dicta, quod multiplici usu instrumentorum & suppellestilis, adeoque & lucri & quietus inde redundantis Civitati & opem ferant & opes suâ operâ & opere. Bornius derer. suffic. c. 2. Schütz. Vol. 2. disp. 9. part. 2. th. 9. lit. a. Hæc autem, eorumque utilitatem & necessitatem hinc recensere cum nec tempus, nec charta suppperat, haud injuria cum. Cic. lib. 2. offic. Quid numerem artium multitudinem, sine quibus vita omnino esse non potest, quis victus aut cultus, & quod sine his urbs habitari aut frequentari non possit? Hinc & legibus Imperii cautum, ne quis iis præter rationem arceatur, Schütz. d. l. Hinc quoque abolenda generaliter omnia illa Eorum Statuta, quæcunque contra utilitatem currunt publicam, pronunciat Limn. lib. 4. c. 8. n. 299. Vid. & Addit. Tom. 4. adh. l.

22. Cum autem Emptio & Venditio, quâ Commercia & Artificia ut plurimum promoventur, sine nurmis contrahî nequeat, l. r. de Contr. Empt. §. 1. Majestati incumbit Monetam, utpote generaliter omnes res æstimantem l. 42. in fin. de fidejuss. cuendam permittere, Materiam determinare, Valorem constituere & mutare, figuram certam imprimere, ubi notandum

23. I. In Republ. nostra Romano - Germanicâ Jus sive Protestatorem illam Monetam cuendam. Die Münzgerichtigkeit penes Imperatorem & Imperii Status esse communicer test. Arnif. l. 2. Relect. Pol. c. 6. S. 5. n. 133. Buxtorff. ad A. B. Cap. 10. th. 99. Electores tamen præ ceteris Statibus jus habere cuendi Monetam auream & argenteam. Limn. lib. 3. Cap. 2. n. 53.

24.2. Me-

24. 2. Monetæ Materiam, quæ pro ratione diversarum gentium varia esse potest, potissimum apud nos esse Aurum, Argentum & Æs.

25. 3. Valorem s. Pondus esse certam numarii metalli quantitatem, publica lege definitam; cuique numo attributam. *Bocer. de Jur. monet. cap. 2. n. 44. Dan. Ott. c. 11. p. m. 436.*

26. 4. Figuram sive Formam ab initio esse impressam, ut à ponderandi molestiâ liberaret Arist. 1. Pol. 9. Quæ itidem varia esse potest. *Vid. Cellar. Pol. Succinct. lib. 2. Cap. 5. Tantum de Rebus sive Bonis Imperii.*

27. Post Ea Consideranda sese offerunt Negotia Ejusd. In quibus rite excutiendis probè dispiciamus oportet.

28. 1. Quomodo & per quænam expediri soleant. Expediuntur vero præcipue per Conventus s. Comitia, à coëundo, vel potius, ut veteres volebant, à Comeundo dicta, quod populus his coire, & in unum locum convenire solerer, *Limn. lib. 9. c. 1. n. 8. Dan. Ott. c. 13. p. m. 476. Schönb. lib. 4. c. 33.*

29. Eaque vel Generalia, ut sunt Conventus Cælaris atque Ordinum Imperii ab Ipsi cum Electorum consensu indicti ad Ipsius Imperii utilitatem Ein Reichstag oder gemeine Reichs Versammlung, *Limn. lib. 9. c. 1. n. 13. Dan. Ott. c. 13. p. m. 476. Schönb. lib. 4. c. 33.*

30. Vel Specialia s. Particularia, ad quæ autoritate Legis Publicæ non omnes Imperii vocantur, aut comparent Status, sed aliqui tantum ex iisd, *Limn. l. c. n. 227.*

31. Et Horum quatuor indigitantur species: Sunt enim vel 1. Electorum, tum ad eligendum Regem Romanorum in Imperatorem promovendum, tum alias ob causas extra ordinem indicta. *Hic dicuntur ein Wahltag / Hæc ein Churfürstentag.*

32. Vel 2. Deputatorum ein Deputation Tag/ primùm instituta August. Anno 1555. & vice vel nomine Imperatoris ab Electore Moguntino, effigiente illud Imperii utilitate vel necessitate, aut ingrante negotiorum mole, quæ in Publicis Imperii Comitiis explicari non potuerunt, indici solent. *Vid. Limn. d. l. n. 233. & seqq. Schönb. ibid. Dan. Ott. p. 517. Schütz. d. 10. th. 16. lit. z.*

33. Vel 3. Visitatorum Cameræ, De his *Vid Ord. Camerae Part. 1. tit. 50*

tit. 50. Fürter und zu mehrer Beständigkeit &c. Limn. n. 240. Ott
p. 519.

34. Vel 4. Circulorum, die Kreißtage / indicuntur ob Cau-
fas peculiares ictis Circulis: Eliguntur Duces, Eorumque Legati &
Consiliarii Kreißobriste / Räht und Zugeordnete Schönb. l. c.
Vid. Schütz. d. 8. th. 1. lit. A. Suntq[ue] vel Universales, quando omnes
Circuli convenient, vel Particulares, cum quidam vel unius saltim
Circuli Status convenient. Dan. Ott. l. c. p. 514. Vid. Limn. d. l. n. 241,
& seqq. Addit. Tom. 4. & s.

35. Ab hisce Comitiis separantur Particular. Statuum Con-
ventus Landtage / ad quos privata ipsos quandoque conventio vocat
atque lubentia.

36. II. Nunc expendenda occurunt Negotia ipsa, quorum
Alia expediuntur, aut ab Imperatore & Statibus cum suis Subditis, ut
sunt.

37. I. Legum Sanctio, vel Generalium, ut Recessuum Imperii,
Reichs Abschiede / qui definiens Bort. in Cap. 1. Jurisper. Publ. th. 5. lit.
c. sunt communis Reipub, seu Imperatoris & Statuum Sponsiones ad
ipsam Administrationem spectantes Dan. Ott. cap. 12 p. m. 461. in Co-
mitiis rogatae, sanctae & promulgatae.

38. Vel Specialium ut sunt Privilegia, in unum aut paucos
Cives lata, sive ad eorum comodum, sive detrimentum spectent
Becker. Synops. J. P. lib. 4. cap. 3.

39. Eaque sunt vel Personalia, quæ propter solam personæ
conditionem sunt indulta, nec ad hæredes transeunt, sed cum perso-
na cui data sunt, simul expirant, l. privilegia de R. J. 196. &c.

40. Vel Realia, quæ sunt certæ alicui causa concessa, & ad
quosvis successores transeunt, l. 3. §. 1. de censib. d. l. 196. de R. J. &c.
Dan. Ott. cap. 12. p. m. 464. Et ex eō nī fallor Becker. lib. 4. cap. 3. p.
m. 445.

41. II. Sanctarum Legum Executio, quæ consistit in Constitu-
tione Judiciorum vel l. Ordinariorum Eorumque vel Universaliu[m].
ut Judicium Spirens f. Cameræ Imperialis, quæ est supremum Imperii
Tribunal, quo apud Imperii Judices seu Assessores legitima
rei controversæ inter litigantes tractatio instituitur. Dan. Ott. cap. 11.
p. m. 347. ex Schönb. lib. 5. cap. 20. Institutum & legibus munitum
fuit

fuit à Maximil. I. Imp. communi Statuum Consilio Anno 1495. ult. Octobr. (alii habent 7. August.) ut esset Supremum Justitiae domiciliū, Singulare Imperii Civium perfugium, atque adeo extremum Juris asylum, das oberste und letzte Gericht R. A. zu Augspurg Anno 1530 §. dieweil nun unser Vid. Limn. lib. 9. cap. 2. n. 4. & seqq. per tot. Addit Tom. 4. & 5. ad b. l.

42. Judicium Rothvilese, Des Heil. Reichs Hoffgericht zu Rothweil/Ord. Conradi Suev. Imp. (cui illud instituere placuit Anno 1147. vel secundum aliis 1146. Rothvile.) ap. Goldast. Tom. 1. der Reichssatzungen p. 6. part. 1. t. 6. Vid. Limn. d. 1. c. 3. Jurisdictionem in certo tantum ac limitato districtu per Suevicum, Austriacum & Rheni Circulos exercens. Vid. Sehönb. lib. 5. cap. 21. Dan. Ott. cap. 11. p. m. 358.

43. Judicium Aulicum Imperii, Des Reichs Hoffrath Cæsareæ Majestatis Aulam ferè sequitur, & eod. loco consistit, quo Imperator Residentiam suam, ut vocant, fixit, Causasque controversas Imperii Status attrinentes tractat atque examinat. A quō aliud habetur Consilium Aulicum Imperatoris, der Kaiserliche GeheimtheRath/ in quo Caulæ ad Rationem Status pertinentes tractari præcipue solent. Limn. lib. 3. cap. 4. Addit. Tom. 4. Vid. Ott. cap 11. p. m. 346.

44. Vel Particularium, ut sunt Cancellaria &c. Canley/Hoff/ Land und Stadtgerichte / quæ quilibet Elector, Princeps & alius Status in suo Electoratu, Principatu & Territorio erigere & exercere potest. Braudl. lib. 7. cap. 9. n. 15. In Electoratu & Ducatibus Saxoniae nota sunt Dicasteria Provincialia Hoffgerichte / quorum unum & in Inclyra Salanâ cluit, & ex Præside & septem Assessoribus constat, atque à Scabinatu Schöpfensiul ejus loci multum differt. test. Cellar. lib. 2. Pol. Succind. c. 9. §. 17.

45. Quo pertinent etiam Aufregæ Aufträge/ Judicia, in quibus ex Ordinationum privilegiis quorundam Ordinum & immediautorum Imperii Statuum conventorum negotia & lites modo & forma inibi præscripta discutiuntur & deciduntur, daß alda die Sachen rechtlichen aufgetragen werden. Vid. Them. Synopt. Frid. Lentii de Privileg. Immed. S. R. J. Procerum Instantiis th. 2. per tot. Caspar. Ziegler. in suis Concl. ad Aur. Prax. Nicol. Calvoll. §. Aufregæ n. 5. Schütz. vol. 2. disp. 3. per tot. Limn. lib. 9. cap. ult. Reinking. lib. 2. Cl. 2. c. 16. &c.

46. Vel

46. Vel II. Extraordinariorum, videlicet per Pignorationes ex Turbatione ejus rei vel Juris, cuius possessionem vel quasi ad nos pertinere assertimus, Vid. Schütz. Vol. 2. disp. 5. hæque tantum inter Immediatos Imperii locum habent, ac differunt proinde

47. 1. A Repressaliis, inter alias etiam personas obtinentibus, quas Limn. lib. 4. c. 8. n. 305. describit per Manus injectionem, quæ nobis conceditur personas, vel bona earum apprehendere & detinere, quæ nobis alio Juris prætextu obligatae non sunt, quam quod earum Magistratus injuste nos habuerit, aut Concives, qui nobis obligati, justo termino non satisfecerint, & ad instantiam nostram Magistratus loci superiorius nobis vel aperte denegaverit, vel protractione indebita supenderit. Vid. quoque Schütz. d. d. th. 2. lit. A & seqq per tot.

48. 2. Ab Arrestu, quæ committuntur in Imperio nostro, quando immediate Imperio subjectus, alterum immediate Imperio subjectum, vel ejus Bona aut ejus Subditos, eorumve bona, viâ facti ob Causam Civilem derinet, & relaxationem idoneam Cautione oblata facere recusat. Schütz. Vol. 2. disp. 7. th. 6

49. III Justitiae administratio, quæ idem est in Repub. atque in Corpore, immo vinculum & custodia humanæ societatis & Reipub. Proverb. 16. & eam remotâ Regna sunt magna latrocinia test. Aug. Sapient. 1. Luc. 12. 31. Consistit autem potissimum in Præmiorum distributione, quæ quasi Excitatio & Conservatio desiderii virtutis est 2. Sam. 5. 8. 1. Chron. 11. 6. Jud. 1. 12. 13. Deut. 28. & Pœnarum irrogatione. Impunita enim maleficia esse haud oportet l. 51. §. 5. ff ad l. Aquil. idque vigor publicæ disciplinæ postulat, l. 9. §. 5. ff de publican. ut adeò Eadem manus ceu Pullo Equino, quæ populi male eum demulceret & jubas pectit, virga etiam minitetur. Saavedr. Symb. Pol. 38. p. m. 288. unde & Chaffan. p. 1. glor. mund. Confid. 3. Duo Elementa virtutum esse putat. Honoris spem & Pœna metum.

50. IV. Censura, quæ animadvertis in ea, quæ alijs legibus non vindicantur. Hensler. De Cur. Subdit. Extrins. th. 2. Eam omnium, quæ in Repub. cogitari possunt, munerum maximum omnibusque Civitatibus maxime necessarium, utilissimum & omni laude dignissimum de prædicat Bodinus. lib. 6. de Repub. 1.

51. Alia Negotia expediuntur ab Imperatore & Statibus tam

cam inter lese, quam cum Exteris, v. gr. *Fœderis*, *Affidentia*, *Neutralitas*, *Clientela*, *Ganerbinatus*, quorum delineationem in Sequens Caput ob Causæ coherentiam remittimus.

52. De mutuis Imperantium & subditorum officiis hic loci insuper tractare tanto duco necessariò minus, quanto Scriptorum de iisd. passim tractantium cumulus major prostat & notior

CAP. ULTIMUM

De Administratione Sagatâ.

1. Posteaquam igitur pro modo Instituti nostri satis vidimus, qua potissimum ratione, quo ve ordine compluria intra Imperii nostri & Administrationis Ejus Togatae limites composita, & quid in hisce Juris exhiberi soleat; ad eos etiam, qui nulla nobis parendi imperandique societati religione curam prorogabimus, ac ne ab horum forsan parte violenta iniqui alicujus sideris aut impetus virulentia florentem Reipub. vitem affligat, deprimat aut labefactet, Firmam Ipsius Lanceam (*Administrationem puta Sagatam*) In Fulcrum Pacis affigemus. Felix quippe & fortunatum illud Regnum, in quo Armorum Existimatio ubertatem conservat; ubi Lanceæ olivas & vites sustentant: ubi Ceres Bellonæ galea utitur, ut fruges suas tanto securius possit producere. *Saavedr. Symb. Pol. 74. p. m. 636.* Jis utiq; cum vel ad defendendum, vel advindicandum lèpenumero uti Rempub. oporteat. Hinc Bellum oritur; hinc Castella s. Fortalitia extruuntur; Armamentaria eriguntur & conservantur; Jus Aperature, Jus Sequelæ exercentur &c. Hinc Fœderumulus, & Affidentia, Clientela, Ganerbinatus ac Neutralitas proveniunt. Hinc tandem, ubi illud vivere desinit Aureæ Paci (cujus vel jucundissimum nomen nos juvat) nascenti locus adest atque occasio.

3. Est vero Bellum nihil aliud, quam Status duarum plurimive Rerum pub. per vim certantium, quæ tales sunt. *Vid. Hug. Grot. d. 3. B. P. lib. 1. p 1. Definiente Schönborn. l. 6. Pol. c. 1. ex Althus. cap. 29.* Est Actio hostilis ad injuriam propulsandam vel vindicandam à Magistratu vi armisque contra hostes, pacis retinendæ vel consequendæ causa legitime suscepta & administrata. *Secundum Schütz. Vol. 2. d. 10. lib. 1.*

10. *ib. 1.* Est Inimicitia publica, quam Imperator Romanus cæteriq; quibus in Imperio ejus rei Jus est, & hostes illorum inter se se per vim militarem hostilemque exercent.

11. *ib. 3.* Magna huc munimenta afferunt *Fortalia & Arces munitiores*, eæque vel *Limitaneæ Grankhäuser*, so auff deueni *Fronteriungen* liegen per quas ab incursione hostium Respub: illæsa servari potest. Braudl. lib. 3. c. 6. n. 8. vel in *meditullio exstructæ*, ut & oportunum & ex æquo incolarum contra molitiones hostiles habeatur *asylum*; & commodum Principis adversus subditorum rebellionem præsidium Schönb. lib. 3. c. 12.

12. Huc etiam spectant *Armamentaria Rüsthäuser* / *Zeughäuser* / ubi *Tormenta & Machinae bellicæ* fabricantur & conservantur. Vid. Schönb. lib. 3. c. u. Cujus generis præcipue in Germania nostra celebrantur *Serenissimi Electoris Saxon*, *Dresdæ*, *Augustæ Vimelicorum*, *Cui Inscriptio data: Belli Instrumento, Pacis firmamento, Noribergæ &c.* Vid. Limn. l. 4. c. 8. n. 211. Arnis. de Jur. Maj. l. 2. c. 5. n. 7.

13. Huc coincidunt *Jus Apertura die Defensionis* / quani subditi tempore Belli Domino territorii aperiundo castra & arces tenentur facere. Limn. l. 4. c. 8. n. 244. ex Knaben. de Jur. Territ. cap. 4. n. 254. &c.

14. Ut & *Jus Sequelæ die Folg und Reise* / quod subditi. Superiore Bellum moventem, vel ab aliis Bello petitur sequitentur. Webner. Observ. Pract. verb. Folge Reisen. Dienste.

15. Horum recensitorum Jura & alia complurima quomodo Imperii nostri Statibus communicata sint. Vid. Limn. l. c. à n. 207. usq. 252.

16. Hisce recte succenturiantur *Fœdera*, uryope quibus & inferendum præcavetur Bellum & illatum, cui expediundo unius sufficere vires non poterant, junctis Fœderatorum auxiliis, feliciter propulsatur, ac beata denique pace imperatà ad optatum perducitur exitum. Schütz. Vol. 2. d. 12. th. 10.

17. *Fœdus* verò & quidem propriè dictum, juxta Kerk lib. 2. Pol. p. 389. Dan. Ott. cap. u. p. m. 388. est, quò diversi Principes salvo utriusq; Jure se se mutuo solenniter obligant ad amicitiam colendam, fidem præstandam, auxilia mutua habenda & hostes communes habendos.

18. *Fœdera* etiam, sed impropriè dicuntur I. *Afſentia*, quò duo

duo vel plures auxilia mutua sibi certo modo invicem promittunt.
Wielang ein Stand dem andern beyjustehen schuldig / si aliorum in
auxilium expeditionem suscipiant contra illorum subditos rebelles.
Vid. Linn. l. 4. c. 8. n. 250. R. A. zu Speier de Anno 1526. §. dmit
auch ibi. Auffihren selbst eigen Kosten und Schaden &c. & reperit.
de Anno 1529. §. dmit auch &c.

11. 2. Clientela seu Fœdus Clientelare ; quod & Jus Protectionis Schutz und Schirm Gerechtigkeit vocatur, describitur à Braudl. l. 8. c. 3. n. 3. Jus, quod alter alterius defensioni, & is viciissim murua obsequii teneatur ratione , integra tamen Reipub. Iux Jura retinens. Vid. Dan. Ott. cap. n. p. m. 409. 410. Nam Schutz und Schirm gibe keine Obrigkeit. Quamvis haud raro eveniat, ut juxta illud Protagen pero de struyen , ceu Plumæ Aquilinæ aliarum avium plumas sibimet vicinas corrodunt ac destruunt, quod fidei & tutela prius commisum fuit , titulo defensionis naturalis postea ut suum detineatur. Saavedr. Symb. Pol. 92. p. 474. & seqq. Quenadmodum præter cetera testatur Exemplum Metis , Tulli & Veroduni sub nomine defensionis à Rege Galliarum Henrico II. occupatarum, Imperioque ereptarum. Quo autem Jure occupatio ista facta, & detentio hucusque fiat Vid. Linn. Tom. 4. Addit. lib. 7. Cap. 32. n. 6.

12. 3. Ganerbinatus, qui hodie cum in desuetudinem ferè abierit, supervacanea Ejusd. expositione tempus non morabimur. Vid. interea Sthönb. l. 2. Pol. c. 13. p. m. 121. & Killinger. in tract. integrō de Ganerb.

13. 4. Misérabile Fœdus, cum victi in victoris tutelam concedunt. Dan. Ott. c. n. p. m. 411. Quo ferè modo Turcam subjugatos habere constat.

14. Hisce omnibus contraria est Neutralitas, quâ, ingruente inter vicinos bello vicinus neutri bellantium se adjungit, nec alterutrum impugnat, sed abstinentes ab armis, cum utroque quantum potest, pacifice vivit,

Et liberat geminas eventu vindice vires.

Atro carbone notantem Neutrales Vid. Sthönb. lib. 4. c. 34.

15. Potestas sive Jus Belligerandi & faciendorum fœderu^{PL}s in Repub. nostra Romano-Germanicâ est penes Imperatorem & Ordines simul Imperii, ita, ut Imperator nec bellum suscipere, nec

ſe dū ſinē ſine ſuffragio vel ſtatuum, vel ad minimaum Eleitorum
poſſit, quemadmodum omnes Hodieñorū Impp. Capitulationes
confeſtantur.

16. Compluria e quidem hīc ad Rem militarem pertinentia
forſan haud inutiliter diſerere poſſemus, niſi iſtud & nimia tempo-
ris prohiberet exiguitas, & ipſe Mars, Belli Praeſes jamdudum Oli-
vam Aureā Pacis dexterā inſerere geſtiret (H. m. Cives lētabundi ap.
Barclay. Argen. lib. 3. p. m. 318. in ovante Meleandri, ex feliciter confeſto;
poſt occiſum hoſtem, Bello, reditu Pacis imaginem praefentant) Si enim ve-
rum eſt, quod non ſemel dixit Aristoteles, μάλειον εἴναι εἰρήνης χά-
ρις, ἀγοραὶ τοῦ Χαλῆρος, Bellum pacis & negotium otii cauſa inſtitu-
tum? De Repub. 7. c. 14. & 15. & x. Nic. c. 7. Si verum eſt, quod Cice-
ro tanquam ē penitillimo Oraculi tripode effatur, ſuſcipienda bella
ob eā Cauſam, ut ſine injuria in pace vivatur, ut nihil aliud, niſi pax queſi-
tavideatur? De Off. 1. Si denique interitus quaſi & mors Belli prin-
cipium vivendi duit paci? Jam diu eſt, quod felicem Ejus nativita-
tem moratiſumus. Ad Eam igitur, eou Finem Belli, & cum Eā ſi-
mul ad finem Exercitatiuncula noſtrā decurrimus.

17. Eſt vero Pax niſi aliud, quam Conventio Publica, qua
Cauſae Belli ē in medio tolluntur, atque animi laſi in gratiam reducu-
ntur. Quandoquidem neceſſum eſt, ſi animi in gratiam reduci de-
beant, ut prius damañ illata resarciantur, & μυητία ſtatuarit, atque
nova deinceps mutua ſigna edantur benevolentia. Sie in Tricenali
Bello Germanico Generali Amneſia hoſtilitates omnes ſopitæ ſunt.
Vid. & D. Wigandi, Abavi mei, niſi fallor, Materni, Tract. de Amneſia.

19. Quo pertinet etiam Conſtitutio Pacis Publicæ, qua ſicuri
multoties ab Imperatoribus glorioſiſimiſ, uanimi Ordinum Im-
perii conſenſu & voluntate X. A. 34 Wormbs de Anno 1495. inprin-
iti. Darumb wir mit einmütigen zeitigen Raht &c. ſaneita, pro-
mulgata, & ſaluberrimorum remediorum adminiculis ſubinde luſ-
fulta, firmata, corroborata eſt; ita adverſus illicitos hominum
factiſorum ex dolō malō, vi armata luſceptos motus & turbas pra-
fentillimum exiſtat ἀλεξανδραῖος, & tam publice, quam priva-
tim Tranquillitatē, Pacem ſartam rectamque conſervet. Limn.
lib. 1. cap. 13. n. 64. Schütz Vol. 2. diſp. 4. th. 2. & ſeqq.

Tempus

Tempus etiamnum hic calatum sistens plura adducere vetat. Tuo
proinde Cordate & Benevole Lector, candido rectoque judicio Rhapsodi-
cum huncce, momentaneum, inter varios occupatiuncularum anfractus na-
tum, Lucinæ ope & accuratiore lima temporis defectu defraudatum, ruben-
tem adhuc partu fœtum modestè submitto. Si minus apte forsitan
quicquam dixero, adest quæ me excusat intricatissimæ materiæ
difficultas, & angustissima temporis brevitas,
in recte minus

Emendandi & rejiciendi mihi semper
Jus esto.

SOLI DEO TRINO ET UNI SIT LAUS, HO-
NOR & GLORIA IN ÆTERNUM.

ad
DN. RESPONDENTEM.

Publica qui privis conjugit jura frequenter,
Juri consulti nomen habere potest.

Publica sic pergas privo conjungere juris,
Res cadet ex voto JAN-FRIDERICE tibi:

Artibus & linguis præmissis, jura scienter
Discere rite potes, sicque docere palam.

Ingenium, studium à nobis laudatur HUPELLI,
Ordine multa legas, dexteritate probes.

Est methodus lampas, ratio cynosura sequenda,
Qua sine nec solidum perficietur opus.

Hisce Eximio, ac Polito Juveni fausta precari, ac aliis
conatus suos laudabiles commendare voluit

PRÆSES.

Publica jura refers, docteq; tueris, HUPELLI;
Materies operis sat grayis ista tui.

Mox quoq; da, quæ sit privati regula juris;
Non minus ista operis pars habitura decus,

Hoc cape: justitiam sic, & sic jurare veles,
Ut jus ipse simul, justitiamq; colas.

Publicitus nulli studeas injurias esse;
Sed quoq; justitiam stet retinere domi.

Hactenus es patrio cognomine notus HUPELLI;
Jam nova JUSTORUM nomina quære tibi.

Alter ARISTIDES, in paupertate quiescas:
Sat tibi, justitiam, sit, didicisse VIRI.

Amico suo L. M. Q. scrib.

HINRICUS Dringenberg /
Phil. Moral. Profess.

duo vel plures auxilia mutua sibi certo modo
Wielang ein Stand dem andern beyzustehen
auxilium expeditionem suscipiant contra illo
Vid. Limn. l. 4. c. 8. n. 250. R. A. zu Speier de
auch ibi. Auf ihrer selbst eigen Kosten und S
de Anno 1529. S. dann auch &c.

11. 2. Clientela seu Fædus Clientelare,
onis Schutz und Schirm Gerechtigkeit vocatu
l. 8. c. 3. n. 3. Jus, quod alter alterius defensio
obsequi tenetur ratione, integra tamen Reip
Vid. Dan. Ott. cap. 11. p. m. 409. 410. Nam S
keine Obrigkeit. Quamvis haud raro eveniat,
pero de struyen, ceu Plumæ Aquilinæ aliarum a
vicinas corrodunt ac destruunt, quod fidei &
sum fuit, titulo defensionis naturalis poste
Saavedr. Symb. Pol. 92. p. 474. & seqq. Quemad
testatur Exemplum Metis, Tulli & Veroduni
nis à Rege Galliarum Henrico II. occupataru
rum. Quo autem Jure occupatio ista facta, S
fiat Vid. Limn. Tom. 4. Addit. lib. 7. Cap. 32. n.

12. 3. Ganerbinus, qui hodie cum
abierit, supervacanea Ejusd. expositione ten
Vid. interea Schönb. l. 2. Pol. 6. 13. p. m. 121. C
gro de Ganerb.

13. 4. Miserabile Fædus, cum vieti in victo
Dan. Ott. c. 11. p. m. 411. Quo ferè modo Tu
re constat.

14. Hisce omnibus contraria est Neut
inter vicinos bello vicinus neutri bellantium
utrum impugnat, sed abstiens ab armis, cu
poteat, pacifice vivit,

*Et librai geminas eventu vindice vi
Atro carbone notantem Neutrales* Vid. Schö
15. Potestas sive Jus Belligerandi &
in Repub. nostra Romano-Germanica est p
Ordines simul Imperii, ita, ut Imperator ne

E 2

sittunt,
rum in
belles.
damie
reperit.
otecti-
Braudl.
mutua
tinens.
rm gib
rotegen
sibimet
ommis-
neatur.
r cetera
fensio-
erepta-
usque.

m ferè
abimur.
cti. inte-
Doll
cedunt.
os habe-
gruente
ec alter-
antum.

derups
orem &
ere, nec
fædus